

Ἡδη νομίζων ἐκτετοξέυθαι βίον.
 Τὸν δ' ἕπον, ὅσπερ ὦν μόνον μοι τυγχάνει,
 Πυθίου μὲν εἰρημὴ μεταβαλόντα αὐτὸν ἔξοποις,
 εἶναι πανούργον, ἀδίκον, ὑγιὲς μηδέεν.
 Ὡς τὰ βίω τῶν αὐτὸ νομίσας ξυμφέρειν.
 Καρ. Τί δ' ἦθ' ὁ Φοῖβος ἔλακεν ἐν τῷ σεμμάτων;
 Χρ. Πύθισ'. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοῦτο.
 Ὅτω ξυμπαθήσαιμι παρῶτον ἄξιων,
 ἐκέλευσε τοῦτου μὴ μεθίεθαι μ' ἐπι.
 Πείθειν δ' ἐμαυτὸν ξυμπακολεθεῖν οἴκαδε.
 Καρ. Καὶ τὰ ξυμπατῆρας δὴ τὰ παρῶτον; Χρε.
 Τουτῶν.
 Καρ. εἴτ' ἐξυμνῆσαι πῶ ὀπίνοισιν τῶ θεῷ,
 φερέσσαν ὧ σικμώτατ' ὧ σαφίστατα,

Σχόλια. Ἐκτετοξέυθαι, ἀνηλωθαι, ἐκ μεταφορᾶς τῆς τοξενόντων, ὅταν πῶ φερέτραν κενώσωσι.

GERARDVS. ἐκτετοξέυθαι viribus destitutam esse, & defectam. Metaphora est à sagittariis sumpta. Dum viget hominis ætas, hic magnos ambit honores, ille diuitiis inhiat totus: alius summa vi incomparabilem affectat eruditionem. At homo cum senio fractum se agnoscit, animum despondet, nec est cur illa magis persequatur, quàm sagittarius in aliquid dirigere arcum cogitet, vbi videt pharetram telis exhaustam. Ὡν] hoc vnum est ex participiis, quæ in oratione Græca quandoque inueniuntur abundare. Πυθίου μῆκος,] participium est à πυθάνομαι, id ipsum significat quod ἐπερησόμῆκος, itaque καὶ ἐπαναλήψην repetitur.

Σχόλια. εἶναι πανούργον, ἀδίκον, μηδ' ἐν ὑγιῆς.] ὁ γὰρ ἀδίκος ἐ ἀρπαξέουχ ὑγιάνει τῇ ψυχῇ. ὡς νομίσας τῆτο αὐτὸ συμφέρειν ἐν τῷ παρόντι βίω. εἶπε ἡ Πυθίου μῆκος κατ' ἐπαναλήψην. ἐπεὶ ἡ ἐπερησόμῆκος προειπῶν, ἔθνη καὶ εἶπε μέθου τ' ἐμὸν μῆρ, μέχρι τ' βίον.

GERARDVS. Πανούργον.] Conflata est hæc vox à πάν & ἔργον, vt dicatur πανούργος qui nulla in re non sit versatus, cuiusmodi qui est, quoniam astutus & vaser esse solet, fit hinc vt pro fallaci & fraudulento accipiatur. Ὡς ἔξοποις,] nihil sani: ita vocât Græci hominem qui deploratis sit moribus & corruptissimis. Sanus, id est sanæ mentis profectò non est, sed egregiè insanus, qui nullam neque boni, neque honesti rationem habet, sed qui probrosum vitæ institutum, & vitæ subnixum, ad vitam traducendam putat idoneū. Μηδ' ἐν] per ἀνάληψιν dictū est, pro μηδ' ἐν. Quomodo οὐδ' ἐν legas pro ἐδ' ἐν. Τῶν] τῶτο αὐτῷ hoc ipsū, nepe scelestū esse: ξυμφέρειν, συμφέρειν, ξυμ, Atticum est pro συμ. Δ' ἦθ',] δ' ἦτ', aduerbium cui παρῶτον inest.

Σχόλια. ἔλακεν ἐν τῷ σεμμάτων.] τραγικώτερον ἀπεφῆνατο προσδρασύρων ὡς φασιν Εὐριπίδῳ. ὁ ἦ νόος, τί ἐφ' ἑξέτα ἐκ τῆς σεφάνων τῆς προφήτιδος ἐσεφανηφόρει γὰρ ἡ Πυθία. ἐπεὶ οἱ τρίποδες δ' ἀφῆν ἦσαν ἐσεμμένοι. τῶν ἐκ τῆς σεμμάτων, ἐπεὶ οἱ μαντεῶν μῆκος, ἐγχεῖται ἀνακοινώσαι πρὸς τὸν θεὸν τὰς πύσεις ἐποιοῦντο γράφοντες ἐν πυκνῷ τῷ καὶ προαίρεσιν αὐτῶν κείμῃον. σεφάνων τε ἀμφισάντες ἀβρῶ, τῆ μαντιπύλω ἐχειροθνοου. ὁ ἦ ἐντυχῶν σύμφωνον πῶ δ' ὀπίνοισιν τῶς προτεινομένους ἐποιεῖτο. οἱ ἦ ὅτι ἐν μέσῳ τῆς σεφάνων καθυλῆν ἐλειψῆν ἡ Πυθία. ἡ ὅτι σεφάνων ἐσεπλοῦ τρίπας ἐφ' οὐ καθῆσο ἡ Πυθία, καὶ ἀλαχοῦ. ἔλακεν ἀσεῖσι εἶπε τρίπο-

A Exhaustam à me esse partem longè maximam: Consulerem eum de filio, quem habeo unicum: An illi expediat permutatis moribus, Esse improbo, male versuto, sani nihil: Nam ad bene viuendū hoc credebā apprimè utile. C A. Quid ergo per coronas Phæbius garristi? C H. Id audies. aperte enim Deus mihi Hoc dixit, vt cuicumque primum occurrerem, B Templo egressus: eum nullo desererem loco: Animum quæ inducerem, domum vsque persequi. C A. Et huic tu primum ergò occurristi? C H. Huic scilicet. C A. Quid, si tu homo ineptissime, me esse optimi Dei Non affectus es? qui aperte hoc consulit:

δων ἐπιτίμων. ἄλλως. σεφάνων ἦθ' ἡ τρίποδος ἐκείνο, οὐς ἡ Πυθία ἐν τῇ κεφαλῇ φοροῦσα ἐμαντεύετο. καὶ ἡ Πυθία γυνὴ ἦτις, ὡς φασιν, ἑπιμαθημένη τῷ τρίποδι ἡ Ἀπόλλωνος ἐ διαρῶν τῶ σκέλη πανηρόν κατὰθεν ἀναδιδόμῃον πνεῦμα εἶπε τῆς γηνητικῶν ἐδέχετο μορίων, καὶ ἔτω μανίας πληρεμένη, καὶ τὰς πύσεις λύει, καὶ ἀφρόν ἐκ τ' εἰματος ἀποπέμπουσα, καὶ τὰλλα πάντα ποιεῖσα ὁμοί μανόμῆκος ποιεῖν εἰώθασιν, τὰ τῆς μαντείας, ἡ μάλλον μανίας, ἐφ' ἑξέτα ῥήματα. ἡ καὶ δαίμων τις ὡς ἔτω καὶ κῆρυκος Πύθων ἀφ' ἡ Πύθια παρωνομάετο. ἡ καὶ αὐτῶς ὁ Ἀπόλλων Πύθιος ἰονομαζόμενος, εἶπε τῶ τοῖς πωθαινομῆκος χροσμέες διδόναι παρῶν ἂν βέλοισιν.

D GERARDVS. ἐκ τῆς σεμμάτων, de coronis, id est, de tripode, nam & tripodis locus, & quæ respōsa dabat sacerdos, laureis coronis insignes erant.

Σχόλια. Πύσεις.] οἱ Ἀττικοὶ τὰ τῆς παθητικῶν χροσμένων δεύτερα πρόσωπα, αἰεὶ εἶπε διφθόγῃ γράφουσιν, ὡς ἐ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς εὐρήσεις. ἔτος γὰρ εἶπερ τις, τῆ αἰτλικῇ εἶπε λέγω χροσται. ἡ ἡ κοινῇ εἶπε λέκτος μόνον, τὸ βέλει, καὶ ὁ φε, καὶ οἶε τὰ ἐνεργητικὰ μὴ ἐν χροσται εὐρήσει, τῆ αἰτλικῇ ἐπομῆς σιωπῆται αἰεὶ εἶπε διφθόγῃ τὰ τρία ταῦτα ἐκφέρει. ἀπαγορευτικῇ ἡ αἰτιολογικῇ μορίε τιθέντος, οἱ Ἀττικοὶ εἶπε ἔτω τὰ δεύτερα πρόσωπα ἐκφέρουσιν ὡς εἶρηται, ἀλλ' ἰσοστυκτικῶς.

GERARDVS. Πύσεις] πυθάνομαι, futurum facit πύσεσμαι, cuius secunda persona est πύσει & Atticè πύσει. Τόδε,] hoc quod iā dicturus sum. Est τοδὲ pro τόδε, quod ipsum est τῶτο. ὅτω pro ὅ, quod est, ὅτινι, quomodo ὅτε pro ἕτινος. ξυμπαθήσαιμι, ἀξυμ pro συμ & ἀντῶ occurro, congredior. Indefinitum est α, optatiui, παρῶτον aduerbia scit. ἐξῆων participium ab ἐξείμι, exeo, simul atque egressus essem.

Σχόλια. Μὴ μεθίεθαι μ' ἐπι.] τὸ μεθίμι ἐνεργητικῶς παρῶς αἰτιατικῶν συμπαταται ὡς Συμείσος. μεθῆναι τὸ παρῶ ἀλλοῖον ἐκ τῆς χειρῶν παθητικῶς ἡ παρῶς γηνητικῶ ὡς ἐνταῦθα.

GERARDVS. μεθίεθαι] μεθίμι verbum medium à μεθίμι, pratergredior, neglectui habeo. ἐτι postea quàm semel nactus essem. Arguunt hæc omnia Apollinem sciuisse, Plutum omnibus despiciatui futurum, ac colloquio etiam visum iri indignum: propterea, inquit, iussit vt egomet mihi persuaderem eum consequi. Οἴκαδε,] εἰς τὸν οἶκον, Atticum aduerbium. καὶ τῶ pro καὶ τῶ hoc profertur contemptim, isti tam vili & abiecitio homuncioni. ξυμπατῆρας, præsens pro praterito ξυμπατῆρας, δ' ἦτ', subannationem notat, quasi diceret, Si Diis